

Lange rygh-veter, waar aan opgezamelt zijn alle de versjes van verscheyde schrijvers voor en tegen Jean de Labadie.

<https://hdl.handle.net/1874/437020>

LANGER YGHE-VETER.

Waar aan opgezamelt zijn alle de Versjes van verscheyde Schrijvers voor en tegen

JEAN DE LABADIE.

Hier zietmen LABADIE na't leven afgemaalt,
Die als een Arent rees, maar als een Nacht-uyt daalt.
Men seit, hy is al doot: maar neen, 't is mis geschreven,
Hy zal noch, als hy sterft, wel hondert jaren leven.

Een Ander.

Naturam expellas furca tamen usque recurret.
Hoe komt dat LABADIE bewoont zo menig stad?
't Geschied om dat hem elk terfont wort wars en zat;
Wij Haat en Gierigheid, Bedrog en Hovaardy,
Hem blyven over al, als trouwe Zusters, by.

Severitatis impiæ facer mystes,
Doloso ovile dum petit Dei ricu,
Venena melle mista promit incautis:
Ut olim iniqua Corficis apis fecit.
At, o cruore qui redemptus es Christi,
Male auspiciatam abominare Sirenem:
Vorabit illa, quos suo capit cantu.

Een Ander.

Men ziet een Jesuït in Labadiës wezen:
Maar in sijn leven zelf daar kan men 't beter lezen.

Hoc caput insanum, contracto corpore nanum,
Spe foret in vanum, sêque suamque manum.
Jamque relegatum nostro procul orbe, renatum
Creditor ingratum pertimuisse statum;
Vel si forte dolus divulgetur, sibi solis
Dum fiet Querolus, excidat iste bolus.
Tantum haut exili turbavit turbine, vili
Quem pexum strigili non facit ullus hili.
Nunc infulsus ðnos tendit vexare Polonæ,
Hollandosque bonos deserit altushonos.
Quos male sana quidem servasset factio, ibidem
Si tempus, pridem quod fuit, esset idem,

Op d' Afbeelding.

Dus ziet men hier in print dat Iesuitisch Paapken,
Dat grimmig manneken, dat ezelhaairig aapken,
Dat op Jan-Alleman kan kochelen en gecken,
Maar kan sijn kalen neers, en gierig hert niet decken.

Een Ander.

Dit's LABADIE, een Preecker voor Sint Velten,
Een hoofd dat al de werelt help op stelten,
Elck kaetft hem voort, gelijk een ronde bal,
Wie weet het waer sijn toeloop stuyten zal?

Ad Pictorem.

Quin redimire comas, ubi tot vernantia? Lauro
Martyrii, blandisque rosis facundia, amoris,
Vite usus, fideique, sacra dapis intemerati.
Spina ad sunt steriles, & carduus asper, amarus,
Vindicta, hæreseos, præde, fraudisque, dolique;
Læderer, aut lædam. Cui fas, paret inde coronam.

Op sijn afbeelding tusschen Rozen en Doornen.

Eerst streelde my de roos der kercke-min, maer doornen
Doorploegen nu mijn hert met lof en laster-voornen:
Dan als den ougft-tijt komt der Zielen-ackerman,
Zal elck sien welcker zaet het meest blijft in de wan.

Aan't schuim des Werelts.

Geeddryvers, Lasteraars, geveynde Farizeen,
Gout-zoekers, Ziele-beuls, Twistmakers zonder re'en,
Zeg, zalmen LABADIE met Doorn' of Lauren kroonen,
Dewijl gy kunt in hem u rechte voorbeeld toonen?

*Avoir bonne memoire est chose precieuse,
Mais aussi faut il bien que la pernicieuse
Vie des Apostats, ait quelque coup d'attrait,
Voilà pourquoy ici Labadie est portrait.*

Een Ander.

De kunst, die LABADIE in koper bootft na't leven
Is groot, maer wie sijn geest, die so vol yver blaackt
Kan proeven, ofze oprecht na Godlijk manna smaackt,
Moet door een hooger geest, als menschlijk, sijn gedreven:
Ontbrant sijn Ziel, door vuur van Hemelich Heyligdom,
't Kan sijn: ist van de Hel, de Duyvel lacht'er om.

*En la figure du Demon, | Imagine toy voir Timon
Dont tu voi icy l'esgrie, | Sous le portrait de Labadie.*

Aanschouwers schou my niet, maar schou het schou-toneel
Daer liefde, haet, en kunst en suffery een deel
Op spelen, zo door een, dat in een selve slip
D'een Godtgeleertheit ziet, en d'ander zot begrip.

JEAN DE LABADIE.

Op d' Afbeelding.

Dit's 't beelt van LABADIE, die man daar elk van praat,
Van veelen teer gelieft, van meerder zeer geheet,
Van wien dat veel tot lof, en meer tot laster schryven,
Doch is sijn werk uyt Godt, het zal wel staande blyven.

Een Ander.

Dit's LABADIE, wiens mont gegroeit is na de praat;
Die 't over al zo maakt dat ider een hem haat:
Die Juffrou Schuurmans mint om schijven en om schryven;
En onder 't henne-rot het haantje zoekt te blyven.

Een Ander.

Dit's LABADIE, die man die veel van Goddienst praat,
Die graag een Herder was, doch alle Herders haat.
Die 't Christendom ontroert door prediken en schryven;
Die menig stad bezoekt, doch nergens kan verblyven.

Een Ander.

Dit's LABADIE beelt, een man zeer zoet van praat,
Zeer klein van lijf en le'en, maar groot van spijt en haat.
Die 't alijt heeft zeer druk met schelden en met schryven,
Die kercken queeken zou, kon hy zelf staande blyven.

Een ander, voor Labadie.

Dit's LABADIE, die man daar ider een van praat,
Van 't heilig volk geëert, van 't goddeloos geheet:
Gy hoort meer tot sijn lof als lastering te schryven.
Sijn werk dat is uit Godt, 't staat vast, 't zal staande blyven.

Een Ander.

't Schijnt LABADIE is nu het voorwerp van elcx praat,
Maer seg wie heeft gelijk, die, die hem lieft of haat?
Hem lieven weckt de haat, hem haten, 't laster-schryven.
Wat sal hy dan, die soo ten doel staat, gaan of blyven?

Een Ander.

Nu LABADIE is weg verweckt sijn Print veel praat,
Veel rijmens, veel geschrijfs, uyt lust, uyt liefd, uyt haat.
Dit baart, en druk, en vreucht, aan SWEERTS, wiens druk uyt schryven
Sijn schoorsteen roocken doet, en wenscht het lang mach blyven.

Talis erat vultu, sic ora oculosque ferebat,
Larganimis Gallus buccina, Fama, tibi,
Quem malle vili tectum latuisse cucullo,
Aut factum terris Sigaliona novum.

Aan de Rijm-schrijvers tegen LABADIE.

Hoe schrijft een iders pen op LABADIE dus sel,
Als of elk Rymer quam uyt 't voorburg van de bel?
Wiert gy van zulk een Geest, als Labadie gedreven,
Gy kreegt Gods Rijk op aardt, en namaals 't ouewig leven.

Antwoort.

Hy die zo Jesuÿts op ider smaalt zo sel,
Toont dat hy dopt sijn pen in 't swadder vande bel;
Dies wort hy door dien Geest van stad tot stad gedreven,
Wie hier den hemel vint, krijgt die ook 't ouewig leven?

Zachter Antwoort.

Spreekt noit voor Labadie, noch tegen hem zo sel;
Hy schrikt zo wel als gy voor 't woorden van de bel:
Praat lieft van 't vrouwen-choor, daar wort sijn Geest gedreven,
Zohy hier Pater bleef, hy zocht geen ander leven.

Parodia ad Phasellum Catulli efficta.

Minister ille, quem videtis, omnibus
Ait fuisse Jesuita acutior,
Neque ullius petentis impetum sophi
Nequissime sustinere: sive barbara
Opus foret citare, sive dario.
Et hoc negat perita disputantium
Negare sacra, nobilesque rhetores
Parifios, suamque Galliam integram.
Stupentem inuitata fulmina ingeni:
Ubi iste, post minister, antea fuit
Loquax Sophista, disputatiunculis
Rudente saepe turbinem excitans sono.
Lemane turgide, & lutose Sequana,
Tibi hæc fuisse & esse cognitissima
Ait minister: improba libidine
Sacras fatetur involasse paginas;
Incepta senta fabricasse de suo;
Et inde multum ob impudentiam & dolos
Lucri eruisse: sive faminam gravi
Levare torque, gemmeisque vinculis;
Virumve malle improbus probum capi.
Neque ulla vota versipellis deis
Sibi esse facta, cum veniret a mari
Zelandico hunc ad usque turbidum lacum;
Sed hæc prius fuere: nunc Boruffico
Vagatur orbe, sêque devovet tibi
Tyranne Hypocrita, & tyranna Hepocritis.

Elk lastert LABADIE. Waarom?
Om dat hy uyt het Christendom
Het sonden-suurdeeg weg wil weeren,
En kan sijn selfs niet Reformeeren.

Dit's Jan van Leydens geest, die weer op nieu komt spoken,
Maar wat uyt menschen is, wort lichtelik verbroken.

Quem jejuna suis tenuit sapientia claustris
Lojolitarum facibus implicatum;
Erupit frasto, furiarum more, capistrò
Iam defecate religionis apex.
O medici, mediam misero pertundite venam;
Dum furor in cursu est, dum petit ager opem.
Aut si tanta malum invastit dementia pectus,
Purgandum prisca mittite ad Anticyras.
Sed nos Antistes, nihil hic curamus ubi res,
Si non in caelis, res ubicunque velis!

Op d' Afbeelding.

Dit is 't afdrufel van dien strengen LABADIE.
Zo streng niet by sijn foort! die onder sweep en knie
De Wachters in Godts Huys met laster wou verdrucken,
Die om sijn vinnigheid in woorden en gelaat,
Geen duur kan houden in een welgesteld staat.
Een stijf gespannen snaar berft lichtelik aan stucken.

Een Ander.

Hy die te liefdeloos door Sluyter ons ontfloot
Hoe in ons kerckbestier de geestelike doot
Ten oogen uytzag, die aldaar den dienst besaten,
(Wech met het aarden vat; hy wil metale vaten!)
Vertoont sich op 't papier, zo korfel en zo bars
Als hy inwendig was: dat's moeyelijk en dwars.

Voor LABADIE.

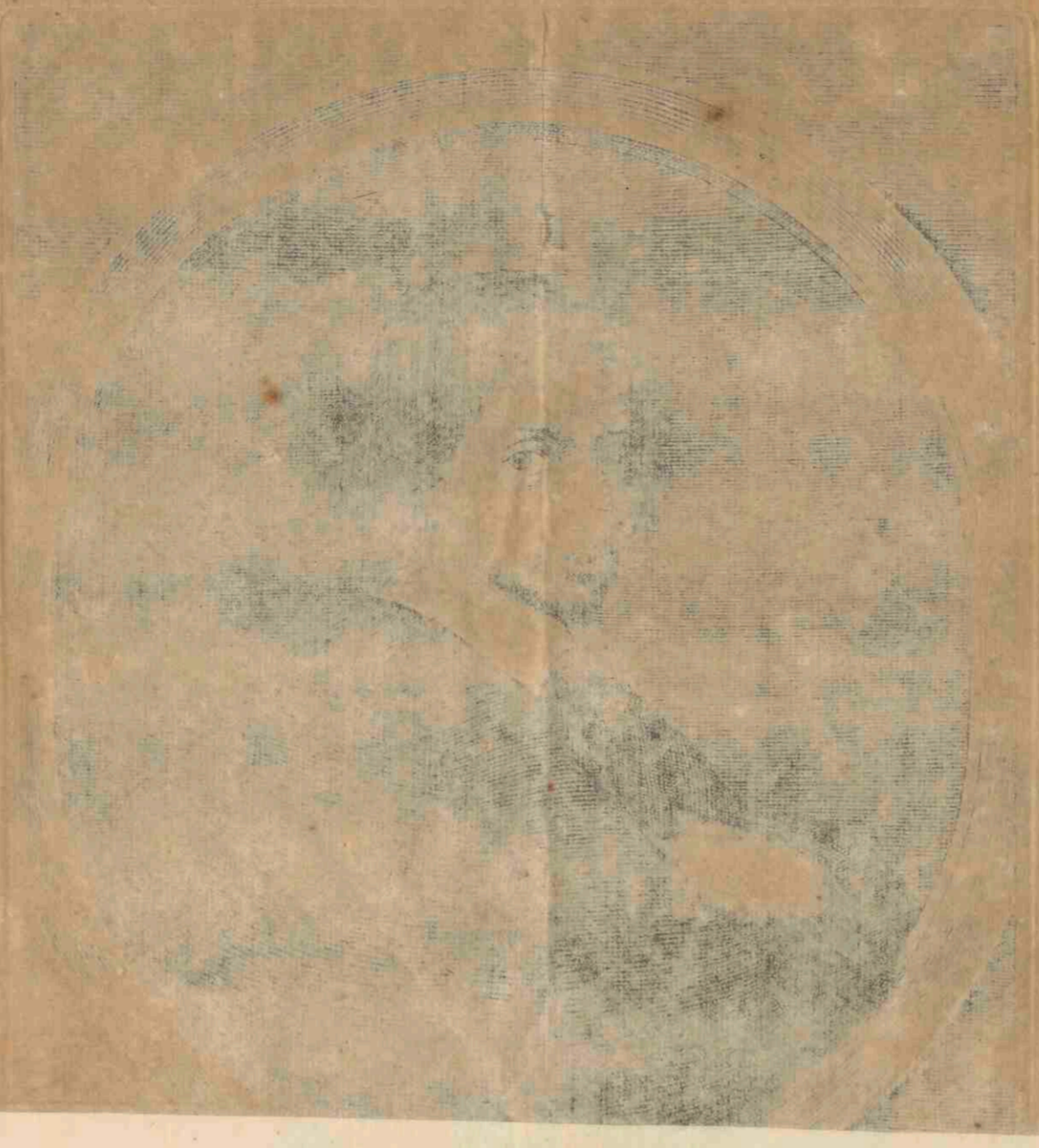
Wie Labadie haat dat zietmen heden blycken,
Maar mensch spuuw nu vry uit uw vuyle lastergal,
Doch weet, dat Christi Rijk op aardt haaft komen zal;
Dan zult gy, lasterbek, gelijk een bok staan kijcken.

Op SWEERTS en LABADIE.

Zou SWEERTS wel winste doen met deze nette plaat,
Wijl sy vertoont die Man die al de werelt haat?
Och ja: daarom zal 't hem het meeste voordeel geven:
Want al die nu in twist, in spijt en geltzucht leven,
En die Hy zels niet houdt voor dochter of voor zoon,
Die achten LABADIE nochtans voor haar Patroon.

THE LIFE OF JOHN RYLAND

...the same year, he was appointed to the office of ...

...of the same year, he was appointed to the office of ...

...of the same year, he was appointed to the office of ...